Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

9 päivänä kesäkuuta 2022*

Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (ETY) N:o 2913/92 – Yhteisön tullikoodeksi – 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta – Tullausarvo – Samankaltaisten tavaroiden kauppa-arvon määrittäminen – Kansallisen tulliviranomaisen perustama ja hallinnoima tietokanta – Muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten ja Euroopan unionin yksiköiden perustamat ja hallinnoimat tietokannat – Unioniin ”samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti” viedyt samanlaiset tai samankaltaiset tavarat

Asiassa C-187/21,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Kúria (ylin tuomioistuin, Unkari) on esittänyt 4.2.2021 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 25.3.2021, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

FAWKES Kft.

vastaan

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan sekä tuomarit I. Jarukaitis, M. Ilešič, D. Gratsias (esittelevä tuomari) ja Z. Csehi,

julkisasiamies: T. Ćapeta,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– FAWKES Kft., edustajanaan L. P. Maruzs, ügyvéd,

– Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Z. Fehér ja K. Szíjjártó,

– Espanjan hallitus, asiamiehinään I. Herranz Elizalde ja S. Jiménez García,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

– Ranskan hallitus, asiamiehinään G. Bain ja A.-L. Desjonquères,

– Suomen hallitus, asiamiehenään M. Pere,

– Euroopan komissio, asiamiehinään B. Béres ja F. Clotuche-Duvieusart,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL 1997, L 17, s. 1) ja 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL 2000, L 311, s. 17) (jäljempänä tullikoodeksi), 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat FAWKES Kft. ja Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (kansallisen vero- ja tullihallinnon muutoksenhakuosasto, Unkari) (jäljempänä Unkarin tulliviranomainen) ja joka koskee päätöstä, jolla Unkarin tulliviranomainen määritti tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti Kiinasta peräisin olevien tekstiilituotteiden tullausarvon (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Tullikoodeksi

3 Tullikoodeksi kumottiin ja korvattiin unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1). Viimeksi mainitun asetuksen 286 artiklan 2 kohdan nojalla, luettuna yhdessä sen 288 artiklan 2 kohdan kanssa, tullikoodeksia kuitenkin sovellettiin edelleen 30.4.2016 saakka.

4 Tullikoodeksin johdanto-osan kahdeksannen perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”[T]oteutettaessa toimenpiteitä tämän koodeksin täytäntöön panemiseksi on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä torjumaan ne petokset ja sääntöjenvastaisuudet, jotka ovat omiaan vaikuttamaan haitallisesti [Euroopan unionin] yleiseen talousarvioon”.

5 Tullikoodeksin 6 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tulliviranomaisten on perusteltava ne kirjalliset päätökset, joilla pyynnöt hylätään tai joilla on kielteisiä seuraamuksia niille, joille ne on osoitettu.”

6 Tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Maahan tuotujen tavaroiden tullausarvona käytetään niiden kauppa-arvoa eli hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, tapauksen mukaan 32 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tarkistusten jälkeen – –.”

7 Saman koodeksin 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 29 artiklan mukaisesti, se on määritettävä soveltamalla 2 kohdan a, b, c ja d alakohdasta järjestyksessä ensimmäistä kyseisen arvon määrittämiseen soveltuvaa alakohtaa – –.

2. Tämän artiklan mukaisesti määritettävät tullausarvot ovat:

a) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten, yhteisöön vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

b) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samankaltaisten, yhteisöön vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

c) arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahan tuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia maahan tuotuja tavaroita myydään yhteisössä suurin kokonaismäärä henkilöille, jotka eivät ole etuyhteydessä myyjään;

d) laskennallinen arvo, joka on seuraavien erien summa:

– maahan tuotuja tavaroita tuotettaessa käytettävien materiaalien sekä valmistuksen tai muun käsittelyn kustannukset tai arvo,

– se voittojen ja yleiskulujen määrä, joka tavallisesti kertyy myytäessä tavaroita, jotka kuuluvat samaan tavaraluokkaan tai -lajiin kuin arvonmäärityksen kohteena olevat tavarat ja jotka viejämaassa toimivat tuottajat ovat tuottaneet yhteisöön tapahtuvaa vientiä varten,

– 32 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaiskustannukset tai -arvo.”

8 Tullikoodeksin 31 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos maahan tuotujen tavaroiden tullausarvoa ei voida määrittää 29 ja 30 artiklan mukaisesti, se on määritettävä yhteisössä käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat seuraaviin lähteisiin sisältyvien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia:

– vuonna 1994 tehdyn tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 7 artiklan soveltamisesta tehty sopimus,

– vuonna 1994 tehdyn tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 7 artikla,

– tämän luvun säännökset.”

9 Tullikoodeksin 78 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Tulliviranomaiset voivat viran puolesta tai tavaranhaltijan pyynnöstä oikaista ilmoitusta tavaroiden luovutuksen jälkeen.

2. Tulliviranomaiset voivat ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi tavaroiden luovutuksen jälkeen tarkastaa kyseisten tavaroiden tuontia tai vientiä taikka näihin tavaroihin myöhemmin kohdistettavia kaupallisia toimia koskevat kaupalliset asiakirjat ja tiedot. Nämä tarkastukset voidaan suorittaa tavaranhaltijan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti mainituissa toimissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun mainittuja asiakirjoja ja tietoja ammattitoimintaansa varten hallussaan pitävän henkilön tiloissa. Tulliviranomaiset voivat myös tarkastaa tavarat, jos niiden esittäminen tullille on vielä mahdollista.

3. Jos ilmoituksen tarkastus tai jälkitarkastus osoittaa, että kyseistä tullimenettelyä koskevia säännöksiä on sovellettu virheellisten tai puutteellisten tietojen perusteella, tulliviranomaisten on mahdollisesti annettujen säännösten mukaisesti toteutettava tilanteen korjaamiseksi tarvittavat toimenpiteet käytettävissään olevat uudet tiedot huomioon ottaen.”

10 Tullikoodeksin 221 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”3. Tiedoksiantoa ei voida toimittaa velalliselle enää sen jälkeen, kun kolmen vuoden määräaika on kulunut siitä päivästä, jona tullivelka on syntynyt. Jos päätökseen on haettu muutosta 243 artiklan mukaisesti, määräajan laskeminen keskeytetään muutoksenhakumenettelyn ajaksi muutoshakemuksen jättöajankohdasta lukien.

4. Jos tullivelka on syntynyt sellaisen teon tuloksena, joka sen suorittamishetkellä olisi voinut johtaa rikosoikeudenkäyntiin, tiedoksianto velalliselle voi tapahtua 3 kohdassa tarkoitetun kolmen vuoden määräajan päätyttyäkin, jos voimassa olevat säännökset sen sallivat.”

Soveltamisasetus

11 Tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 3254/94 (EYVL 1994, L 346, s. 1) (jäljempänä soveltamisasetus), V osaston otsikko on ”Tullausarvo”, ja se sisältää asetuksen 141–181 a artiklan.

12 Soveltamisasetuksen 142 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Tässä osastossa tarkoitetaan:

– –

c) ’samanlaisilla tavaroilla’ samassa maassa tuotettuja tavaroita, jotka ovat samanlaiset kaikissa suhteissa, myös fyysisiltä ominaisuuksiltaan, laadultaan ja maineeltaan. Pienet ulkoiset erot eivät estä pitämästä samanlaisina tavaroita, jotka muutoin ovat määritelmän mukaisia;

d) ’samankaltaisilla tavaroilla’ samassa maassa tuotettuja tavaroita, jotka olematta samanlaiset kaikissa suhteissa ovat ominaisuuksiltaan ja aineosiltaan niin samankaltaiset, että ne voivat täyttää samat tehtävät ja olla kaupallisesti vaihdettavissa; tavaroiden laatu, maine ja tavaramerkki tai kaupallinen merkki ovat tekijöitä, jotka on otettava huomioon ratkaistaessa, ovatko kyseessä samankaltaiset tavarat;

– –”

13 Kyseisen asetuksen 150 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Sovellettaessa [tullikoodeksin] 30 artiklan 2 kohdan a alakohtaa (samanlaisten tavaroiden kauppa-arvo) on tullausarvo määritettävä samanlaisten tavaroiden kauppa-arvon perusteella myynnissä, joka tapahtuu samassa kaupan vaiheessa ja kohdistuu olennaisesti samaan paljouteen kuin arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta. – –

– –

3. Jos tätä artiklaa sovellettaessa todetaan useampi kuin yksi samanlaisten tavaroiden kauppa-arvo, on alhaisin näistä arvoista otettava huomioon maahantuotujen tavaroiden tullausarvoa määritettäessä.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa voidaan eri henkilön valmistamien tavaroiden kauppa-arvo ottaa huomioon ainoastaan, jollei kauppa-arvoa voida todeta 1 kohdan mukaisesti samanlaisille tavaroille, joiden valmistaja on sama henkilö kuin arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa ’samanlaisten maahantuotujen tavaroiden kauppa-arvolla’ tarkoitetaan [tullikoodeksin] 29 artiklan mukaisesti aikaisemmin määritettyä tullausarvoa, joka on oikaistu tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.”

14 Soveltamisasetuksen 151 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Sovellettaessa [tullikoodeksin] 30 artiklan 2 kohdan b alakohtaa (samankaltaisten tavaroiden kauppa-arvo) on tullausarvo määritettävä samankaltaisten tavaroiden kauppa-arvon perusteella myynnissä, joka tapahtuu samassa kaupan vaiheessa ja kohdistuu olennaisesti samaan paljouteen kuin arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta. – –

– –

3. Jos tätä artiklaa sovellettaessa todetaan useampi kuin yksi samankaltaisten tavaroiden kauppa-arvo, on alhaisin näistä arvoista otettava huomioon maahantuotujen tavaroiden tullausarvoa määritettäessä.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa voidaan eri henkilön valmistamien tavaroiden kauppa-arvo ottaa huomioon ainoastaan, jollei kauppa-arvoa voida todeta 1 kohdan mukaisesti samankaltaisille tavaroille, joiden valmistaja on sama henkilö kuin arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa ’samankaltaisten maahantuotujen tavaroiden kauppa-arvolla’ tarkoitetaan [tullikoodeksin] 29 artiklan mukaisesti aikaisemmin määritettyä tullausarvoa, joka on oikaistu tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.”

15 Soveltamisasetuksen 181 a artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tulliviranomaisten ei tarvitse määrittää tuontitavaroiden tullausarvoa kauppa-arvon perusteella, jos ne 2 kohdassa esitetyn menettelyn mukaisesti ja perustelujen epäilyjen nojalla eivät ole vakuuttuneita, että ilmoitettu arvo vastaa [tullikoodeksin] 29 artiklassa määriteltyä maksettua tai maksettavaa kokonaishintaa.

2. Jos tulliviranomaisilla on aihetta 1 kohdassa tarkoitettuihin epäilyihin, ne voivat pyytää lisätietoja 178 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos tulliviranomaisilla on edelleen aihetta epäilyihin, niiden on ennen lopullisen päätöksen tekemistä, pyydettäessä kirjallisesti, ilmoitettava henkilölle, jota asia koskee, syyt joihin epäilyt perustuvat sekä annettava tälle kohtuullinen vastausaika. Lopullinen päätös ja siihen liittyvät perustelut on ilmoitettava kirjallisesti henkilölle, jota asia koskee.”

Asetus N:o 515/97

16 Jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avusta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi 13.3.1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 515/97 (EYVL 1997, L 82, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 9.7.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 766/2008 (EUVL 2008, L 218, s. 48) (jäljempänä asetus N:o 515/97), 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa vastaavien hallintoviranomaisten on oltava yhteistyössä keskenään ja komission kanssa tämän lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi osana yhteisön järjestelmää.”

17 Kyseisen asetuksen I ja II osasto koskevat pyynnöstä annettua apua ja oma-aloitteista apua.

18 Mainitun asetuksen V osastoon, jonka otsikko on ”Tullitietojärjestelmä [(TTJ)]”, sisältyy 2 luku, jonka otsikko on ”TTJ:n toiminta ja käyttö” ja joka sisältää asetuksen 24 artiklan, jossa säädetään seuraavaa:

”TTJ muodostuu keskustietokannasta, jota voidaan käyttää kustakin jäsenvaltiosta sekä komissiosta päätteiden kautta. Se sisältää yksinomaan tietoja, jotka o[vat] välttämättömiä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun TTJ:n päämäärän saavuttamiseksi, mukaan lukien henkilötiedot, jotka ryhmitellään seuraavasti:

– –

g) pidätetyt, takavarikoidut tai menetetyksi tuomitut tavarat;

– –”

Täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/346

19 Tullitietojärjestelmään sisällytettävien tekijöiden määrittämisestä 10.3.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/346 (EUVL 2016, L 65, s. 40) johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”[TTJ:n] tarkoituksena on tukea toimivaltaisia viranomaisia tulli- tai maatalouslainsäädäntöä rikkovien toimien ehkäisemisessä ja tutkimisessa sekä niitä koskevissa syytetoimissa. Tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset syöttävät TTJ:ään tietoja asiaankuuluvista tapahtumista, kuten tavaroiden takavarikoinnista tai haltuunotosta. Jotta TTJ:llä voidaan jatkossakin vastata toimivaltaisten viranomaisten tarpeisiin, järjestelmään sisällytettävien tietojen luetteloa on päivitettävä.”

Ulkomaankauppaa koskevia tilastoja koskeva säännöstö

20 Kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 kumoamisesta 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 (EUVL 2009, L 152, s. 23) 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ulkomaankaupan tilastoihin kirjataan tavaroiden vienti ja tuonti.

– –

Jäsenvaltioiden on kirjattava tuonti silloin, kun tavara tulee yhteisön tilastoalueelle jonkin seuraavassa mainitun, tullikoodeksissa määritellyn tullimenettelyn mukaisesti:

a) luovutus vapaaseen liikkeeseen;

b) sisäinen jalostus;

– –”

21 Kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Edellä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tavaroiden tuontia ja vientiä koskevien tietojen lähteenä on tulli-ilmoitus, mukaan luettuna mahdolliset tilastotietojen tarkistukset tai muutokset, jotka johtuvat tulliviranomaisten sitä koskevista päätöksistä.”

22 Mainitun asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on saatava 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuontia ja vientiä koskevista tiedostoista seuraavat tiedot:

– –

c) tavaroiden tilastollinen arvo tuonti- tai vientijäsenvaltion kansallisella rajalla;

– –”

23 Asetuksen N:o 471/2009 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on laadittava kultakin viitekuukaudelta tilastot tavaroiden tuonnista ja viennistä niiden arvon ja määrän mukaan ilmaistuina seuraavasti:

a) tavarakoodi;

b) tuonti/vientijäsenvaltiot;

c) kumppanimaat;

d) tilastollinen menettely;

e) liiketoimen luonne;

f) etuuskohtelu tuonnissa;

g) kuljetusmuoto.

_ _”

24 Kyseisen asetuksen 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tilastot viimeistään 40 päivän kuluttua kunkin viitekuukauden päättymisestä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilastot sisältävät tiedot kaikesta tuonnista ja viennistä kyseisen viitekauden aikana, sekä tehtävä mukautuksia, jos tietoja ei ole saatavilla.

_ _”

25 Asetuksen N:o 471/2009 täytäntöönpanosta siltä osin kuin on kyse kaupan kattavuudesta, tietojen määrittämisestä, kauppatilastojen laatimisesta yritysten ominaisuustietojen ja laskutusvaluutan mukaan jaoteltuina sekä tietyistä tavaroista ja tietyistä tavaroiden liikkeistä 9.2.2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 113/2010 (EUVL 2010, L 37, s. 1) 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tilastollinen arvo on tavaroiden arvo rajanylitysajankohtana siinä paikassa, jossa tavarat ylittävät tuonnin osalta määräjäsenvaltion rajan ja viennin osalta sen jäsenvaltion rajan, josta vienti tosiasiallisesti tapahtuu (todellinen vientijäsenvaltio).

Tilastollinen arvo lasketaan 2 kohdassa tarkoitetulla tavaroiden arvon perusteella, jota on tarvittaessa mukautettu 4 kohdan mukaisilla kuljetus- ja vakuutuskustannuksilla.

2. Tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (WTO:n tullausarvosopimuksen) tullausarvoa koskevia periaatteita noudattaen tuonti- ja vientitavaroiden arvo on:

a) oston ja myynnin yhteydessä hinta, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne tuotaviksi tai vietäviksi, ottamatta huomioon sattumanvaraista tai kuvitteellista arvoa;

b) muissa tapauksissa hinta, joka olisi maksettu myynnin tai oston yhteydessä.

Tullausarvoa sovelletaan vapaaseen liikkeeseen luovutettuihin tavaroihin, jos tullausarvo on määritetty tullikoodeksin mukaisesti.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

26 Pääasian valittajana oleva FAWKES toi vuonna 2012 unioniin useaan otteeseen Kiinasta peräisin olevia tekstiilituotteita. Unkarin tulliviranomainen katsoi, että tullikoodeksin 29 artiklan mukaisesti ilmoitetut kauppa-arvot olivat epätavallisen alhaiset. Koska kyseinen viranomainen katsoi, ettei näiden tuotteiden tullausarvoa ollut mahdollista määrittää tullikoodeksin 29 artiklassa vahvistetun säännön mukaisesti kauppa-arvon perusteella eikä myöskään ollut mahdollista käyttää tullikoodeksin 30 artiklassa tarkoitettuja menetelmiä, se teki tässä tarkoituksessa tullikoodeksin 31 artiklan nojalla useita päätöksiä, joista pääasian valittaja nosti kanteet toimivaltaisessa kansallisessa tuomioistuimessa.

27 Kuten pääasian valittajan ja Unkarin hallituksen esittämistä huomautuksista, jotka on tältä osin vahvistettu unionin tuomioistuimelle toimitetussa asiakirja-aineistossa, ilmenee, toimivaltainen kansallinen tuomioistuin kumosi nämä päätökset. Unkarin tulliviranomainen teki uusia päätöksiä, jotka myös kumottiin pääasian valittajan nostamien kanteiden johdosta. Kyseinen viranomainen teki tämän jälkeen riidanalaisen päätöksen, jossa tullausarvo vahvistettiin tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti. Se käytti tätä varten kansallisesta tietopankista saatavia tietoja 90 päivän pituiselta ajanjaksolta, joka käsitti 45 päivää ennen tulliselvitystä ja 45 päivää sen jälkeen. Mainittu viranomainen ei ottanut huomioon pääasian valittajan muita tulliselvityksiä.

28 Pääasian valittaja vetosi riidanalaisesta päätöksestä nostamansa kanteen tueksi ensinnäkin siihen, että Unkarin tulliviranomaisen olisi määrittääkseen tullausarvon tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti pitänyt tutkia unionin useiden yksiköiden, kuten Euroopan komission verotuksen ja tulliliiton (TAXUD) pääosaston, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja Eurostatin eli Euroopan unionin tilastotoimiston, pitämiä tietokantoja. Toiseksi kyseisen tulliviranomaisen ei olisi pitänyt jättää huomiotta kauppa-arvoja, jotka liittyivät pääasian valittajan Unkarissa ja muissa jäsenvaltioissa toteuttamaan muuhun tuontiin, elleivät toimivaltaiset viranomaiset olleet kyseenalaistaneet niitä. Kolmanneksi pääasian valittajan mukaan tullausarvon määrittämiseksi huomioon otetun ajanjakson olisi pitänyt olla pidempi kuin mainitun tulliviranomaisen mainitsema 90 päivän pituinen ajanjakso.

29 Kansallinen ensimmäisen asteen tuomioistuin hylkäsi kanteen, minkä jälkeen pääasian valittaja teki kassaatiovalituksen Kúriaan (ylin tuomioistuin, Unkari), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin. Valituksensa tueksi pääasian valittaja toisti väitteensä, jotka koskivat väitettyä

velvollisuutta määrittää tullausarvo tutkimalla unionissa ylläpidettyjä tietokantoja ja ottaa huomioon mainitun valittajan muuhun tuontiin liittyvät kauppa-arvot sekä yli 90 päivän pituinen merkityksellinen ajanjakso.

30 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan silloin, kun on kyse tullausarvon määrittämisestä samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden kauppa-arvon perusteella tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, kansallinen tulliviranomainen ei voi jättää ottamatta yhteyttä muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisiin. Koska unionin tasolla ei ole olemassa tarvittavat tiedot kokoavaa tietokantaa, tätä säännöstä on tulkittava siten, että jäsenvaltion tulliviranomainen voi sen perusteella pyytää tietoja muiden jäsenvaltioiden vastaavilta viranomaisilta.

31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo lisäksi, että tulliviranomainen voi saman tuojan pyynnöstä jättää ottamatta huomioon suoritettujen aikaisempien tulliselvitysten yhteydessä käytetyt kauppa-arvot, jos on olemassa epäilys näiden tullausarvojen hyväksyttävyydestä tullikoodeksin 29 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo myös, että 90 päivän pituinen ajanjakso, joka käsittää 45 päivää ennen tulliselvitystä ja 45 päivää sen jälkeen, vastaa tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua ”arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa – – samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti” unioniin vietyjen tavaroiden käsitettä.

32 Kúria on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [tullikoodeksin] 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa tulkittava siten, että tullausarvona voidaan ja täytyy ottaa huomioon vain jäsenvaltion tulliviranomaisen itsensä suorittamista tulliselvityksistä kootussa tietokannassa oleva arvo?

2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaista tullausarvoa määritettäessä käännyttävä muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten puoleen niiden tietokannoissa olevien samankaltaisia tavaroita koskevien tullausarvojen selvittämiseksi, ja/tai onko tarpeen hankkia tietoja jostakin [unionin] tietokannasta ja selvittää siihen otetut tullausarvot?

3) Voidaanko tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta ymmärtää siten, että tullausarvoa määritettäessä ei voida ottaa huomioon tulliselvityksen hakijan omien liiketoimien kauppa-arvoja, joita kansallinen tai toisen jäsenvaltion tulliviranomainen ei ole kyseenalaistanut?

4) Onko tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa muotoiltua vaatimusta ’samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti’ tulkittava siten, että tarkasteltava ajanjakso voidaan rajata +/– 45 päivään ennen tulliselvitystä ja sen jälkeen?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen ja toinen kysymys

33 Ensimmäisellä ja toisella kysymyksellään, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltion tulliviranomainen voi tullausarvoa tämän säännöksen mukaisesti määrittäessään rajoittua käyttämään kokoamaansa ja hallinnoimaansa kansalliseen tietokantaan sisältyviä tietoja, vai onko sen tutustuttava muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tai unionin toimielinten ja yksiköiden hallussa oleviin tietoihin ja tarvittaessa esitettävä näille pyyntö lisätietojen saamiseksi tätä määritystä varten.

34 On todettava, että tullausarvon määrityksestä annettujen unionin oikeuden säännösten tavoitteena on saada aikaan oikeudenmukainen, yhtenäinen ja neutraali järjestelmä, jossa ei käytetä mielivaltaisia eikä kuvitteellisia tullausarvoja. Tullausarvon on näet ilmennettävä tuodun tavaran todellista taloudellista arvoa, ja siinä on näin ollen otettava huomioon tavaran kaikki ne osat, joilla on taloudellista arvoa (tuomio 9.7.2020, Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya ”Mitnitsi”, C-76/19, EU:C:2020:543, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Kun lisäksi otetaan huomioon tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa säädettyjen erilaisten tullausarvon määrittämismenetelmien välinen toissijaisuussuhde, tulliviranomaisten on jokaista tässä säännöksessä säädettyä perättäistä menetelmää käyttäessään noudatettava asianmukaista huolellisuutta, ennen kuin ne voivat todeta, ettei menetelmää voida soveltaa (tuomio 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, 52 kohta).

36 Kun tulliviranomainen siis määrittää tullausarvon tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, sen on perustettava arviointinsa soveltamisasetuksen 142 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyjä samanlaisia tavaroita koskeviin tietoihin, kun nämä tavarat on viety samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa, ja noudatettava muita soveltamisasetuksen 150 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, jotka koskevat muun muassa kaupan vaihetta, jossa nämä samanlaiset tavarat myydään, myytyä määrää sekä tavarat valmistanutta henkilöä.

37 Vastaavasti silloin, kun tulliviranomainen todettuaan ensin, että tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä menetelmää ei voida soveltaa, määrittää tullausarvon kyseisen koodeksin 30 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, sen on perustettava arviointinsa soveltamisasetuksen 142 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyjä samankaltaisia tavaroita koskeviin tietoihin, kun nämä tavarat on viety unioniin samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa, ja noudatettava muita viimeksi mainitun asetuksen 151 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, jotka ovat samat kuin kyseisen asetuksen 150 artiklassa säädetyt edellytykset.

38 Kun huomioon otetaan tulliviranomaisille tätä säännöstä sovellettaessa kuuluva huolellisuusvelvollisuus, näiden viranomaisten on tässä tilanteessa tutkittava kaikki käytettävissään olevat tietolähteet ja tietokannat määrittääkseen tullausarvon tarkimmalla ja mahdollisimman pitkälle todellisuutta vastaavalla tavalla (ks. vastaavasti tuomio 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, 56 kohta ja tuomio 20.6.2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, 27 kohta).

39 Tämän velvollisuuden mukaan kunkin tulliviranomaisen on tukeuduttava hallinnoimaansa ja kokoamaansa kansalliseen tietokantaan siltä osin kuin se saa kyseisestä tietokannasta tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi tarvittavat tiedot tullikoodeksin 6 artiklan 3 kohdan mukaisen perustellun päätöksen tekemistä varten. Tulliviranomaista ei sitä vastoin voida velvoittaa hankkimaan järjestelmällisesti viran puolesta tai pelkästä pyynnöstä pääsyä tietolähteisiin tai tietokantoihin, jotka eivät ole sille tarpeen tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi, etenkään silloin, kun tulliviranomainen ei pääse näihin tietolähteisiin tai tietokantoihin vapaasti ja välittömästi tai kun niistä saatavia tietoja ei voida sisällyttää kyseisen säännöksen nojalla tehdyn päätöksen perusteluihin.

40 Tältä osin on todettava, että tulliviranomaiset syöttävät tietoja kansallisiin tietokantoihin tullikoodeksin mukaisesti vastaanottamiensa tulli-ilmoitusten perusteella. Erityisesti asetuksen N:o 471/2009 3 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta ja 4 artiklan 1 kohdasta yhdessä luettuina ilmenee, että jäsenvaltioiden on kirjattava kaikki tämän asetuksen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetulle unionin tilastoalueelle kuuluvalle alueelleen saapuvien tavaroiden tuonnit käyttämällä tulli-ilmoitusta kirjaamisen tietolähteenä. Tulliviranomaisten keräämiin tilastotietoihin kuuluu mainitun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan tavaroiden tilastollinen arvo tuontijäsenvaltion rajalla, ja tämä tilastollinen arvo on asetuksen N:o 113/2010 4 artiklan 1 kohdan mukaan tavaroiden arvo rajanylitysajankohtana siinä paikassa, jossa tavarat ylittävät tuonnin osalta määräjäsenvaltion rajan.

41 Näin luodut kansalliset tietokannat voivat siis lähtökohtaisesti pohjautua tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi tarpeellisiin tietoihin. Lisäksi jokainen näistä kansallisista tietokannoista on määritelmän mukaisesti vapaasti ja välittömästi asianomaisen jäsenvaltion sen tulliviranomaisen käytettävissä, joka syöttää siihen tietoja ja hallinnoi sitä.

42 Näin ollen sen jäsenvaltion, jossa tulliselvitys tehdään, tulliviranomaisen mahdollinen velvollisuus käyttää muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tai unionin yksiköiden perustamista ja hallinnoimista tietokannoista ilmeneviä tietoja riippuu siitä, pystyykö asianomainen tulliviranomainen määrittämään tullausarvon tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti välittömästi käytettävissään olevien tietojen avulla. Jos tällä viranomaisella on jo käytettävissään kokoamiensa ja hallinnoimiensa tietokantojen perusteella tarvittavat tiedot tätä varten, muiden tulliviranomaisten tai unionin yksiköiden hallinnoimiin tietokantoihin sisältyvistä tiedoista ei ole erityistä hyötyä.

43 Lisäksi vapaa ja välitön pääsy kuhunkin kansalliseen tietokantaan on varattu ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion tulliviranomaiselle, joka kokoaa sen ja hallinnoi sitä, joten muiden jäsenvaltioiden vastaavat viranomaiset voivat saada siitä tietoja ainoastaan asetuksen N:o 515/97 mukaisesti tehdyllä pyynnöllä.

44 Asetuksen N:o 515/97 1 artiklan 1 kohdasta nimittäin ilmenee, että siinä määritetään edellytykset, joiden mukaisesti tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa vastaavien hallintoviranomaisten on oltava yhteistyössä keskenään ja komission kanssa tämän lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi. Tätä apua annetaan kuitenkin joko pyynnöstä kyseisen asetuksen I osaston säännösten mukaisesti tai oma-aloitteisesti mainitun asetuksen II osaston mukaisesti tilanteissa, jotka poikkeavat pelkästä tarkastuksesta tullausarvon määrittämiseksi.

45 Näissä olosuhteissa silloin, kun asianomaisen jäsenvaltion kansalliseen tietokantaan sisältyvät tiedot riittävät kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaiselle tullausarvon määrittämiseksi tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, se, että velvoitettaisiin pyytämään järjestelmällisesti tietoja muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten hallinnoimista tietokannoista, vaikeuttaisi tarpeettomasti koko valvontamenettelyä, mikä voisi vaarantaa sen tavoitteen saavuttamisen, joka koskee unionin taloudellisten etujen suojaamista petolliselta menettelyltä ja muulta laittomalta toiminnalta. Tämä SEUT 325 artiklassa ja tullikoodeksin johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa esitetty tavoite edellyttää nimittäin, että tullitarkastukset tehdään hyvissä ajoin, jotta tullit voidaan kantaa tehokkaasti ja kokonaisuudessaan (ks. vastaavasti tuomio 8.3.2022, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta (Aliarvotuspetosten torjunta), C-213/19, EU:C:2022:167, 209–211 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

46 Unionin tasolla kootuista tilastotiedoista ja erityisesti niistä tiedoista, jotka on mainittu unionin tuomioistuimelle jätetyissä kirjallisissa huomautuksissa, on todettava, ettei ole varmaa, että ne sisältävät välttämättä tietoja, joita voidaan käyttää määritettäessä tullausarvoa tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, sillä kyse on aggregoiduista ja luottamuksellisista tiedoista.

47 Tältä osin on todettava, että asetuksella N:o 515/97 otetaan sen V osaston nojalla käyttöön tullitietojärjestelmä, joka koostuu keskustietokannasta, jota voidaan käyttää kustakin jäsenvaltiosta sekä komissiosta päätelaitteiden avulla. Kyseisen asetuksen 24 artiklan g alakohdasta ja täytäntöönpanoasetuksen 2016/346 johdanto-osan ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee kuitenkin, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset kokoavat tullitietojärjestelmään tietoja asiaankuuluvista tapahtumista, kuten tavaroiden takavarikoinnista tai haltuunotosta. Tullitietojärjestelmästä ei näin ollen löydy tietoja kaikista unionin tullialueella tehtävistä tulliselvityksistä, joista toimivaltaiset viranomaiset voisivat kaikissa tilanteissa poimia tarvittavat tiedot tavaran tullausarvon määrittämiseksi tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

48 Vastaavasti asetuksen N:o 471/2009 5, 6 ja 8 artiklasta ilmenee, että jäsenvaltioiden on toimitettava Eurostatille aggregoidut tiedot maahantuonnista arvon mukaan ilmaistuina ja tavarakoodin mukaan jaoteltuina. Kuten tämän tuomion 36 ja 37 kohdassa on todettu, tullausarvon määrittäminen tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti edellyttää sellaisten tekijöiden kuin fyysisten ominaisuuksien, laadun, maineen, tavaroiden keskinäisen vaihdettavuuden sekä huomioon otettavia myyntejä koskevan kaupan vaiheen tutkimista.

49 Kuten Unkarin hallitus väittää, jäsenvaltioiden Eurostatille asetuksen N:o 471/2009 nojalla toimittamat tiedot eivät näin ollen sellaisinaan näytä mahdollistavan sitä, että tulliviranomainen voisi määrittää tullausarvon tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

50 Tämä pätee myös kaikkiin unionin tasolla perustettuihin tietokantoihin, jotka sisältävät tulleihin liittyviä tietoja, kuten tariffit, alkuperäsäännöt, verot ja lisämaksut, tuontimenettelyt ja -muodollisuudet, tuotevaatimukset, kaupan esteet ja kauppavirtoja koskevat tilastot, mutta joissa ei kuitenkaan esitetä täsmällisiä tietoja tullausarvon määrittämiseksi tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

51 Lisäksi tulliviranomaisilla tullikoodeksin täytäntöönpanon yhteydessä oleva perusteluvelvollisuus vaikuttaa mahdollisuuteen hyödyntää tietokantoja, joita unionin yksiköt hallinnoivat petosten torjumiseksi.

52 Tullikoodeksin 6 artiklan 3 kohdan mukaan tulliviranomaisten on nimittäin perusteltava sellaiset kirjalliset päätökset, joilla on kielteisiä seurauksia niille, joille ne on osoitettu.

53 Perusteluvelvollisuuden, joka tulliviranomaisilla on niiden pannessa täytäntöön tullikoodeksia, on siis johdettava yhtäältä siihen, että perusteluista ilmenee selkeästi ja yksiselitteisesti syyt, joiden vuoksi tulliviranomaiset ovat jättäneet soveltamatta yhtä tai useampaa tullausarvon määrittämismenetelmää, tässä tapauksessa tullikoodeksin 29 artiklan mukaista menetelmää (ks. vastaavasti tuomio 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, 44 kohta).

54 Tämä velvollisuus merkitsee toiseksi sitä, että mainittujen viranomaisten on esitettävä päätöksessään, jossa tuontitullien määrä vahvistetaan, tiedot, joiden perusteella tavaroiden tullausarvo on laskettu – tässä tapauksessa tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan perusteella –, jotta päätöksen adressaatti kykenee puolustamaan oikeuksiaan parhaissa mahdollisissa olosuhteissa ja päättämään kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko hänen etujensa mukaista nostaa päätöksestä kanne, ja jotta tuomioistuimet voivat tutkia mainitun päätöksen laillisuuden (ks. vastaavasti tuomio 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, 45 kohta).

55 Vaikka oletettaisiin, että luottamukselliset tiedot tietokannasta, jolla pyritään tilastotieteellisin tutkimusmenetelmin paljastamaan kaupallisia malleja, jotka voivat olla petostapauksia, voivat olla hyödyllisiä tullausarvon määrittämiseksi, ne eivät voi kuulua tullikoodeksin 6 artiklan 3 kohdassa edellytettyihin perusteluihin. Näin ollen tietokannan, josta nämä tiedot ilmenevät, ei voida katsoa olevan tulliviranomaisten käytettävissä tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun tullausarvon määrittämiseksi.

56 Tämän tuomion 42–55 kohdassa esitetyt näkökohdat eivät silti ole esteenä sille, että jäsenvaltion tulliviranomainen kääntyy kunkin yksittäistapauksen olosuhteiden perusteella – ja ottaen huomioon huolellisuusvelvoitteensa – toisten jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tai unionin toimielinten ja yksiköiden puoleen pyytääkseen asianmukaisesti lisätietoja, joita se tarvitsee tullausarvon määrittämiseksi (ks. analogisesti tuomio 9.11.2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, 55 kohta), edellyttäen, että nämä tiedot voidaan saattaa asianomaisen toimijan tietoon tullikoodeksin 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

57 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion tulliviranomainen voi tullausarvoa tämän säännöksen mukaisesti määrittäessään rajoittua käyttämään kokoamaansa ja hallinnoimaansa kansalliseen tietokantaan sisältyviä tietoja eikä sen tarvitse tutustua muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tai unionin toimielinten ja yksiköiden hallussa oleviin tietoihin, kun ensiksi mainitut tiedot ovat riittävät tältä osin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta – mikäli tilanne ei ole tällainen – mainitun tulliviranomaisen mahdollisuutta esittää kyseisille viranomaisille tai toimielimille ja yksiköille pyyntö lisätietojen saamiseksi tätä määritystä varten.

Kolmas kysymys

58 Kolmannella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltion tulliviranomainen voi tullausarvoa määrittäessään jättää tulliselvityksen hakijan muiden liiketoimien kauppa-arvot määrityksen ulkopuolelle, vaikka kyseinen tulliviranomainen tai muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaiset eivät ole kyseenalaistaneet mainittuja arvoja.

59 Soveltamisasetuksen 150 artiklan 5 kohdasta ja 151 artiklan 5 kohdasta ilmenee, että samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden kauppa-arvolla tarkoitetaan muiden tavaroiden, jotka ovat samanlaisia tai samankaltaisia kuin arvonmäärityksen kohteena olevat tavarat, kauppa-arvoa, joka on aikaisemmin määritetty tullikoodeksin 29 artiklan nojalla.

60 Näissä säännöksissä ei kuitenkaan suljeta pois sitä, että määritettäessä tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaista tullausarvoa tietylle tuonnille tullikoodeksin 29 artiklan mukaisesti vahvistetut kauppa-arvot, jotka koskevat saman toimijan muita tuonteja, otetaan huomioon.

61 Tullikoodeksin 78 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan tulliviranomainen voi kuitenkin tavaroiden luovutuksen jälkeen oikaista tulli-ilmoitusta ja/tai tarkastaa kyseisten tavaroiden tuontia koskevat kaupalliset asiakirjat ja tiedot. Lisäksi tullikoodeksin 221 artiklan 3 kohdasta ilmenee, että sekä alun perin vahvistettu tullien määrä että oikaisun tai tarkastuksen jälkeen mahdollisesti vahvistettu tullien määrä on annettava velalliselle tiedoksi kolmen vuoden kuluessa tullivelan syntymisestä.

62 Soveltamisasetuksen 181 a artiklasta ilmenee lopuksi, että silloin, kun tulliviranomainen voi perustellusti epäillä, ettei ilmoitettu arvo vastaa maksettua tai maksettavaa kokonaishintaa, se voi hylätä ilmoitetun hinnan, mikäli aihetta epäilyihin on vielä sen jälkeen, kun on mahdollisesti pyydetty kaikki täydentävät tiedot tai asiakirjat ja kun henkilölle, jota asia koskee, on varattu kohtuullinen tilaisuus esittää näkemyksensä syistä, joihin nämä epäilyt perustuvat (tuomio 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, 31 kohta).

63 Tämän tuomion 59–62 kohdassa mainituista säännöksistä ilmenee, että kun jäsenvaltion tulliviranomainen määrittää tietylle tuonnille tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti tullausarvon, se voi jättää huomiotta saman toimijan muista tuonneista kyseiseen jäsenvaltioon ilmoitetut tullausarvot edellyttäen, että kyseinen viranomainen kyseenalaistaa ne ensin tullikoodeksin 78 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti kyseisen koodeksin 221 artiklassa säädetyssä määräajassa noudattaen soveltamisasetuksen 181 a artiklassa säädettyä menettelyä.

64 Tilanne on erilainen silloin, kun asianomainen toimija vetoaa kauppa-arvoihin, jotka liittyvät muihin jäsenvaltioihin tapahtuvaan tuontiin. Koska jäsenvaltion tulliviranomainen ei voi vaikuttaa muiden jäsenvaltioiden vastaavien viranomaisten valintoihin soveltamisasetuksen 181 a artiklan soveltamisesta yhden tai useamman tuonnin osalta, se, etteivät viimeksi mainitut viranomaiset ole kyseenalaistaneet kyseessä olevia kauppa-arvoja, ei nimittäin voi yksinään estää ensin mainittua viranomaista arvioimasta maahantuojan mainitsemien kauppa-arvojen uskottavuutta. Tällaisessa tilanteessa kyseinen viranomainen säilyttää mahdollisuuden jättää ottamatta huomioon saman toimijan muihin jäsenvaltioihin toteuttaman tuonnin yhteydessä

ilmoitetut tullausarvot, mutta näin on sillä edellytyksellä, että viranomainen perustelee tämän poissulkemisen tullikoodeksin 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukeutumalla kyseisten kauppa-arvojen uskottavuuteen vaikuttaviin seikkoihin.

65 Kun otetaan huomioon nämä näkökohdat, kolmanteen kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion tulliviranomainen voi tullausarvoa määrittäessään jättää tulliselvityksen hakijan muiden liiketoimien kauppa-arvot määrityksen ulkopuolelle, vaikka kyseinen tulliviranomainen tai muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaiset eivät ole kyseenalaistaneet mainittuja arvoja, edellyttäen, että yhtäältä mainittu viranomainen kyseenalaistaa ensin kyseiseen jäsenvaltioon tapahtuvaan tuontiin liittyvät kauppa-arvot tullikoodeksin 78 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sen 221 artiklassa säädetyssä määräajassa noudattaen soveltamisasetuksen 181 a artiklassa säädettyä menettelyä ja että toisaalta tämä tulliviranomainen perustelee muihin jäsenvaltioihin tapahtuvaan tuontiin liittyvien kauppa-arvojen poissulkemisen tullikoodeksin 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukeutumalla niiden uskottavuuteen vaikuttaviin seikkoihin.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys

66 Neljännellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa käytettyä arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa ”samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti” vietyjen tavaroiden käsitettä tulkittava siten, että tulliviranomainen voi tullausarvoa tämän säännöksen mukaisesti määrittäessään rajoittua käyttämään tietoja kauppa-arvoista 90 päivän pituiselta ajanjaksolta, joka käsittää 45 päivää ennen arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden tulliselvitystä ja 45 päivää sen jälkeen.

67 Kuten tämän tuomion 34 kohdassa on todettu, tullausarvon määrityksestä annettujen säännösten tavoitteena on saada aikaan oikeudenmukainen, yhtenäinen ja neutraali järjestelmä, jossa ei käytetä mielivaltaisia eikä kuvitteellisia tullausarvoja. Tullausarvon on näet ilmennettävä tuodun tavaran todellista taloudellista arvoa, ja siinä on näin ollen otettava huomioon tavaran kaikki ne osat, joilla on taloudellista arvoa.

68 Tässä yhteydessä tulliviranomaisten on, kuten tämän tuomion 38 kohdassa on todettu, tutustuttava kaikkiin käytettävissään oleviin tietolähteisiin ja tietokantoihin määrittääkseen tullausarvon mahdollisimman tarkasti ja mahdollisimman todenmukaisesti.

69 Tulliviranomaisille kuuluva velvollisuus määrittää tullausarvo arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa ”samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti” vietyjen samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden kauppa-arvon perusteella on ymmärrettävä näiden tavoitteiden valossa.

70 Erityisesti vaatimuksella arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa ”samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti” vietyjen tavaroiden kauppa-arvon huomioon ottamisesta pyritään varmistamaan se, että liiketoimet, jotka on toteutettu riittävän lähellä vientiajankohtaa, otetaan huomioon, jotta vältetään riski arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden hintoihin vaikuttavien kauppatapojen ja markkinaolosuhteiden merkittävästä muuttamisesta.

71 Tulliviranomainen voi siis lähtökohtaisesti ottaa huomioon ainoastaan sellaisten samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden kauppa-arvon, jotka on myyty unioniin vietäviksi tämän vahvistamana 90 päivän pituisena ajanjaksona, joka käsittää 45 päivää ennen arvonmäärityksen kohteena olevien

tavaroiden tulliselvitystä ja 45 päivää sen jälkeen. Tämä ajanjakso on nimittäin riittävän lähellä vientiajankohtaa, jotta vältetään riski arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden hintoihin vaikuttavien kauppatapojen ja markkinaolosuhteiden merkittävästä muuttamisesta. Jos mainittu viranomainen katsoo, että se voi arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden kyseisenä ajanjaksona toteutettujen vientitoimien perusteella määrittää ensiksi mainittujen tavaroiden tullausarvon tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, sillä ei siis lähtökohtaisesti ole velvollisuutta laajentaa tutkintaansa kattamaan kyseisen ajanjakson ulkopuolella tapahtuvaa samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden vientiä.

72 Jos tämän 90 päivän pituisen ajanjakson aikana samanlaisia tai samankaltaisia tavaroita ei ole viety maasta, tulliviranomaisen on tutkittava, onko tällaista vientiä tapahtunut pidemmällä ajanjaksolla mutta ei kuitenkaan liian kaukana arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden vientiajankohdasta, kunhan tällä pidemmällä ajanjaksolla arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden hintoihin vaikuttavat kauppatavat ja markkinaolosuhteet ovat pysyneet olennaisilta osin samoina. Ainoastaan siinä tapauksessa, että tulliviranomainen toteaa kansallisen tuomioistuimen valvonnassa, ettei tällaista vientiä ole tapahtunut, se voi käyttää järjestyksessä peräkkäin tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa tai toissijaisesti sen 31 artiklassa mainittuja tullausarvon määrittämismenetelmiä.

73 Neljänteen kysymykseen on siis vastattava, että tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa käytettyä arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa ”samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti” vietyjen tavaroiden käsitettä on tulkittava siten, että tulliviranomainen voi tullausarvoa tämän säännöksen mukaisesti määrittäessään rajoittua käyttämään tietoja kauppa-arvoista 90 päivän pituiselta ajanjaksolta, joka käsittää 45 päivää ennen arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden tulliselvitystä ja 45 päivää sen jälkeen, kunhan arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden unioniin tapahtuvien, kyseisenä ajanjaksona toteutettujen vientitoimien perusteella on mahdollista määrittää ensiksi mainittujen tavaroiden tullausarvo kyseisen säännöksen mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

74 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion tulliviranomainen voi tullausarvoa tämän säännöksen mukaisesti määrittäessään rajoittua käyttämään kokoamaansa ja hallinnoimaansa kansalliseen tietokantaan sisältyviä tietoja eikä sen tarvitse tutustua muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tai Euroopan unionin toimielinten ja yksiköiden hallussa oleviin tietoihin, kun ensiksi mainitut tiedot ovat riittävät tältä osin, sanotun kuitenkaan**

rajoittamatta – mikäli tilanne ei ole tällainen – mainitun tulliviranomaisen mahdollisuutta esittää kyseisille viranomaisille tai toimielimille ja yksiköille pyyntö lisätietojen saamiseksi tätä määritystä varten.

2) **Asetuksen N:o 2913/92 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion tulliviranomainen voi tullausarvoa määrittäessään jättää tulliselvityksen hakijan muiden liiketoimien kauppa-arvot määrityksen ulkopuolelle, vaikka kyseinen tulliviranomainen tai muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaiset eivät ole kyseenalaistaneet mainittuja arvoja, edellyttäen, että yhtäältä mainittu viranomainen kyseenalaistaa ensin kyseiseen jäsenvaltioon tapahtuvaan tuontiin liittyvät kauppa-arvot asetuksen N:o 2913/92 78 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sen 221 artiklassa säädetyssä määräajassa noudattaen tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 3254/94, 181 a artiklassa säädettyä menettelyä ja että toisaalta tämä tulliviranomainen perustelee muihin jäsenvaltioihin tapahtuvaan tuontiin liittyvien kauppa-arvojen poissulkemisen asetuksen N:o 2913/92 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukeutumalla niiden uskottavuuteen vaikuttaviin seikkoihin.**

3) **Asetuksen N:o 2913/92 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa käytettyä arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa ”samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti” vietyjen tavaroiden käsitettä on tulkittava siten, että tulliviranomainen voi tullausarvoa tämän säännöksen mukaisesti määrittäessään rajoittua käyttämään tietoja kauppa-arvoista 90 päivän pituiselta ajanjaksolta, joka käsittää 45 päivää ennen arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden tulliselvitystä ja 45 päivää sen jälkeen, kunhan arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden Euroopan unioniin tapahtuvien, kyseisenä ajanjaksona toteutettujen vientitoimien perusteella on mahdollista määrittää ensiksi mainittujen tavaroiden tullausarvo kyseisen säännöksen mukaisesti.**

Allekirjoitukset